

El nou relat del País Valencià

Carles Fenollosa (@carlesfeno)

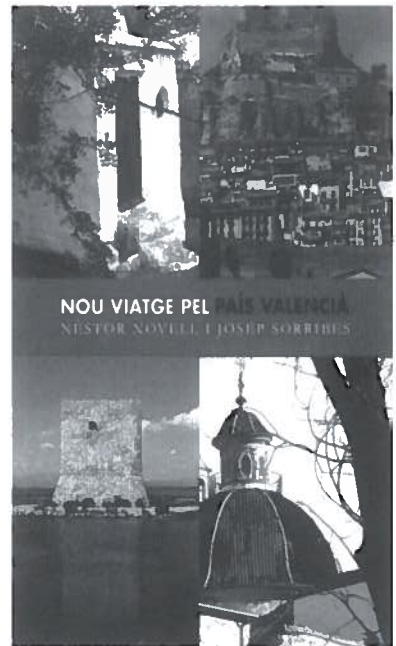
Filòleg

433A0 58

Parlar és abstraure, i cada paraula una abstracció. Substituïm per lletres *el fet*, el que els nostres sentits han conegut i tastat. Perquè no podem conèixer-ho tot de primera mà, al capdavant, i ens cal llegir-ho o escoltar-ho. No hi ha un altre remei, supose, i en última instància tot són repeticions, llocs comuns o tòpics en la forma més extrema de generalització i de simplificació. De gènere, de raça, d'identitat... tant se val de quin tipus. Potser els més vistosos i optimistes siguen els tòpics identitaris: «Els valencians som...», diem solemnes, per exemple. Els valencians? Els quasi cinc milions? Els de Vinaròs i els d'Asp? Les dones i els homes? Els de...? Si és cert allò de «per a parlar amb propietat cal estar allà», convindrem que és molt difícil parlar amb propietat. Hi ha, però, qui ha tingut un interès tossut a fer-ho, a assumir la tasca empírica i ciclòpia d'anar als llocs –a tots– i obrir els ulls i comprovar una realitat que al final sempre en són moltes.

Acaba d'arribar a les llibreries el monumental *Nou viatge pel País Valencià* (PUV, 2017), dels economistes Nèstor Novell i Josep Sorribes i, perquè ens entenguem, és un dels llibres que amb més *propietat* parla del País Valencià dels que s'han pogut editar en les últimes dècades amb el marc complet del país com a referent. Més de tres anys de carreteres i de recerca han parit dos volums i més de mil cinc-cents pàgines d'anàlisi i opinió de l'estructura econòmica, cultural, històrica i lingüística de cada racó del país. El recorregut, en la línia il·lustrada de les pàgines de Cavanilles al XVIII o les de Fuster al

XX, arreplega dades, reflexions, testimonis o fragments d'altres obres. A estones fred i acadèmic, d'altres més viu i literari, poc importen els dubtes en l'estil, ací, perquè el que tenim és un treball incontestable, un fotograma immens d'una terra que ja no és, posem per cas, la morera i la seda de la primera monarquia borbònica, ni l'Exposició Regional de color taronja, ni la del *desarrollismo* de *Nosaltres, els valencians*, ni tampoc la de l'eufòrica drogoaddicció a la rajola i als Ferrari descapotables. «Hem construït un relat del país», diuen. Un relat que a molts potser no agradarà, en ser un conjunt d'imatges que rebenten qualsevol abstracció homogeneïtzant aplicable al País Valencià: ni les dels uns, ni les dels altres. Pàgines no aptes per a estòmacs impacients, doncs, ni, clar, per a paladars autocomplaents. L'alternativa, ja ho sabem, és més còmoda: tancar els ulls, alçar-nos de la cadira amb la mà al cor i, molt emocionats, cantar algun himne... ple de tòpics, òbviament.

FITXA BIBLIOGRÀFICA
Títol: *Nou viatge pel País Valencià* (2 volums)
Autor: Nèstor Novell i Josep Sorribes
Editorial: Publicacions de la Universitat de València
Any: 2017